

Dalarö. Klockstapeln.

Bild nr
171

Tid
Början av 1920-talet

Kategori / Plats
Hus/ Byggnader

Motiv
Kyrka och klockstapel

Dalarö kyrkas tillkomsttid dateras till åren mellan 1649 och 1652. Fram till 1780-talet behöll kapellet sin form, en rektangulär knuttimrad byggnad med sadeltak och sakristia i norr. Kyrkans huvudsakliga utformning är från en genomgripande ombyggnad 1786–87, då väggarna höjdes och brädfodrades, taket fick sin brutna form, sakristia och trapphus till orgelläktaren byggdes till samt interiörens panel, pilastrar och valv kom till.

Runt Dalarö kyrka finns en mindre kyrkogård som inte använts sedan 1880-talet. Omgivande stenmur är lagd av dalkarlar. Eftersom kyrkobyggnaden saknar ett klocktorn, finns istället en fristående klockstapel som står på en bergknalle söder om kyrkan, utanför kyrkogårdsmuren. Klockstapeln uppfördes 1746 och ersatte en stapel från 1676. Stapeln har rödfärgad brädfodring med svängt, kopparklätt tak som är prytt med en spira med kors. Klockstapeln kallas "Basfiolfodralet".

I stapeln hänger två klockor. Storklockan är gjuten 1745 på Meyerska Styckgjuteriet i Stockholm. Lillklockan har varit med från kyrkans äldsta tid. Klockan är ornerad av akantusblad och en gädda i relief och bär inskriptionen "Gloria in excelsis Deo. Ioran Putenson me fecit anno 1656. H. Christian Bretsnider Tolförwalther in Dalaröen".

Se även DHF:s bildanalys K26 och 606.

Teckning av Monica Eriksson,
Dalarö Turistbyrå 1987.

Bakom klockstapel fanns en grind. Man kunde förr komma in till kyrkogården den vägen från Vinterhotellet som då låg på närliggande område. Denna grind försvann när byggföretaget Imola byggde på området.

Bild av grinden
från år 2020.

